

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1637/23
4.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Олге Арсовић и Јасне Лозук, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Сања Павловић Петровић, адвокат из Београда, улица Љубомира Стојановића бр. 30/1/13, против тужених Републике Србије чији је законски заступник Државно правобранилаштво, улица Немањина бр. 22-24 и ББ из ..., чији је пуномоћник Круна Максимовић, адвокат из Београда, Маглајска бр. 27, п.п.125, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 12846/19 од 16.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 4.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 12846/19 од 16.11.2022. године у ставу другом, трећем и четвртном изреке.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, утврђено је да је повучена тужба у односу на туженог ББ. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена Република Србија да му на име накнаде штете исплати износ од 1.500.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 31.01.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој Републици Србији накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 11.250,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом ББ накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 124.525,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде. Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац побијајући је у ставу другом, трећем и четвртном изреке због погрешне

примене материјалног права.

Испитујући правилност ожалбене пресуде, у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку-ЗПП (Службени гласник РС” бр.72/11, бр.72/2011, 49/2013 - одлука УС, 74/2013 - одлука УС, 55/2014, 87/2018, 18/20 и 10/23-др.закон), апелациони суд је оценио да је жалба тужиоца неоснована.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, по предлогу извршног повериоца ВВ од 09.06.2016. године, извршитељ ... у поступку ИИ 346/16 спроводио је извршење одређено решењем о извршењу Првог основног суда у Београду 10 П 15833/16 од 26.05.2016. године, на основу извршне исправе, и то проценом и продајом непокретности у власништву извршног дужника, а на основу предлога извршног повериоца од 09.06.2016. године. Ради наплате потраживања извршног повериоца дана 14.10.2016. године пред јавним извршитељем ... одржано је усмено јавно надметање продаје непокретности у својству извршног дужника ББ и то четворособног стана - дуплекс, број 7, површине 149м2 на првом и другом спрату стамбене зграде која се налази у улици ... број..., на кат.парц. ..., све уписано у ЛН ... КО ..., а где се као најповољнији понудилац појавио купац АА, овде тужилац који је понудио износ од 10.899.322,49 динара. Закључком јавног извршитеља ... ИИ 346/16 од 14.10.2016. године наведена непокретност додељена је купцу АА, као усељива. До реализације није дошло будући да је купац два пута тражио продужење рока за исплату продајне цене наводећи као разлог да је у поступку одобравања кредита за куповину непокретности, па како није поступио по налогу јавног извршитеља, односно није у року доставио доказ да је аплицирао за кредит, закључком јавног извршитеља ... ИИ 346/16 од 30.11.2016. године одређена је друга продаја наведене непокретности, као усељиве. Закључком јавног извршитеља ... ИИ 346/16 од 12.12.2016. године дозвољено је разгледање непокретности заинтересованим лицима, а које ће се обавити 26.12.2016. године у 16.00 часова, након чега је 26.12.2016. године извршен попис и процена непокретности о чему је састављен и записник, којим је констатовано да је на вратима стана промењена брава и кључеви од промењене браве предати су јавном извршитељу. Извршни дужник ББ је 26.12.2016. године обавештен да је стан принудно отворен, односно да је на истом замењена брава, те да се кључ од улазних врата предметног стана налази у сефу код јавног извршитеља. Дана 06.01.2017. године извршни дужник из тог поступка се обратио јавном извршитељу апелом да се укључи грејање у стану који је предмет извршења, јер постоји опасност од замрзавања водоводних цеви у стану, а што може довести до пуцања цеви, које би изазвале поплаве у стану и проузроковале штету. Дана 09.01.2017. године лица запослена у канцеларији код јавног извршитеља отишла су да обиђу стан јер је постојала информација да је дошло до пуцања цеви и поплаве околних станова. Када су дошли на лице места видели су подигнут паркет у целом стану, испуцале цеви за грејање, лед је вирио из цеви, пукнуту ве-це шољу услед смрзнуте воде која је била у њој и тада је ГГ, који се представио као пуномоћник извршног дужника, овде друготуженог, добио нови кључ. Потом је дана 16.01.2017. године одржано друго јавно надметање ради продаје предметне непокретности, где се поново као најповољнији понудилац појавио овде тужилац, па

му је непокретност продата по цени од 12.490.723,21 динара, те је иста непокретност додељена купцу и наложено му је да уплати купопродајну цену. Закључком јавног извршитеља ... ИИ 346/16 од 16.01.2017. године наведена непокретност додељена је купцу овде тужиоцу, као усељива. Дана 16.01.2017. године извршни дужник овде друготужени, обратио се јавном извршитељу ... електронским путем обавештењем да је дошло до цурења воде у стан испод предметног стана, а што су пријавили станари из стана испод, те је службеник из канцеларије извршитеља заједно са његовим сарадницима обишао стан и утврђено је да је дошло до хаварије на систему за етажно грејање, водоводним цевима у оба купатила и кухињском простору, док је наредног дана запослена у канцеларији јавног извршитеља електронским путем обавестила извршног дужника ББ да је стан продат 16.01.2017. године, те да је, након промене браве дана 09.01.2017. године један примерак кључа предат адвокату ГГ. Дана 31.01.2017. године, јавни извршитељ ... у присуству купца, овде тужиоца, сачинио је записник о процени и попису предметне непокретности у коме је констатовано да у стану нема воде, да има струје, да су услед зиме пукле цеви и радијатори, као и котао за грејање, да у кухињи нема воде, да је у купатилима замрзла вода, као и у кухињи, тако да се не зна у каквом су стању цеви у зиду, брава на вратима је промењена и кључеви од стана су предати купцу, затим да је стан у виђеном стању предат купцу непокретности, који је изјавио да, уколико дође до цурења и оштећења стана, он неће сносити одговорност, већ онај ко је био дужан да обезбеди да до штете не дође. Закључком јавног извршитеља ... ИИ 346/16 од 03.02.2017. године предметна непокретност је предата купцу овде тужиоцу и наложено је РГЗ да изврши упис права својине у корист овде тужиоца, а извршном дужнику да одмах по пријему закључка преда купцу непокретност, док ће се у супротном приступити принудном спровођењу извршења испражњењем и предајом предметне непокретности купцу. Према налазу и мишљењу судског вештака, штета на спорној непокретности настала је као последица пуцања инсталација водовода и грејања, у чије су отклањање последица и враћања у претходно стање укључени материјал и радна снага, у укупном износу 1.377.740,00 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредаба члана 155 Закона о облигационим односима, те члана 35 став 2 Устава Републике Србије, 312 став 1, 326, 318 тачка 1 и 327 Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 31/2011, 99/2011, 109/2013 - УС, 55/2014, 139/2014), а који је био на снази у време покретања извршног поступка, одбио тужбени захтев тужиоца и одлучио као у изреци ожалбене пресуде. Наиме, првостепени суд је закључио да Република Србија не може бити одговорна за неправилан или незаконит рад извршитеља, већ да је реч о случају када оштећени може да захтева накнаду штете непосредно од лица које је штету проузроковало у складу са цитираном одредбом Устава РС. Наиме, из наведених законских одредби јасно произлази одговорност извршитеља за штету која настане његовом кривицом у поступку спровођења извршења, и то целокупном његовом имовином, а како је наведеним Законом предвиђена и обавеза закључења уговора о осигурању за штету коју би извршитељ могао причинити трећем лицу обављањем делатности, на овај начин то лице је додатно обезбеђено, па је првостепени суд става да би у конкретном случају одговорност за штету могла да буде евентуално на страни извршитеља као лица које је проузроковало штету. Поред наведеног, и из цитиране одредбе члана 312 став 2 Закона о извршењу и обезбеђењу која предвиђа да извршитељ може обављати своју делатност као предузетник или као члан ортачког друштва, такође

произлази да Република Србија није одговорна за рад извршитеља, већ извршитељ који обављањем ове делатности стиче имовину.

Другостепени суд прихвата овакву одлуку као правилну и закониту.

Из резултата доказног поступка који се жалбом не доводе у сумњу, несумњиво произлази да је до пуцања инсталација водовода и грејања на предметној непокретности која је била предмет јавне продаје, дошло почетком јануара 2017. године, што су 09.01.2017. године запослени у канцеларији јавног извршитеља уочили, након што их је извршни дужник упозорио да постоји опасност од замрзавања и пуцања цеви, да у том тренутку непокретност није била продата, а ни предата тужиоцу, јер је 16.01.2017. године одржано друго јавно надметање ради продаје предметне непокретности, где се као најповољнији понудилац појавио овде тужилац те му је иста продата по цени од 12.490.723,21 динара, да је затим 31.01.2017. овде тужилац као купац присуствовао сачињавању записника о процени и попису предметне непокретности у ком је јавни извршитељ ... констатовоао да је у стану штета настала тако што су услед зиме пукле цеви, радијатори и kotaо за грејање и да је у купатилима и кухињи замрзла вода, те да је даље закључком јавног извршитеља ... ИИ 346/16 од 03.02.2017. год, предметна непокретност предата купцу овде тужиоцу и наложено је РГЗ да изврши упис права својине у корист овде тужиоца. Тужилац том приликом није оспоравао стање непокретности, нити је поднео приговор у вези са штетом, већ је напротив 03.02.2017. године, иако свестан стања непокретности у тренутку примопредаје, преузео имовину те прећутно прихватио постојећа оштећења.

Из наведеног чињеничног стања произлази закључак да тужилац није лице које је претрпело штету у смислу чл. 155 Закона о облигационим односима, којим је прописано да право на накнаду штете има лице које је претрпело штету. Како се у тренутку пуцања инсталација и настанка оштећења на стану, јавна продаја тужиоцу као заинтересованом купцу непокретности у том поступку није реализовала, те он није био власник предметне непокретности, то он нема активну легитимацију да захтева штету. Тужилац је имао могућност да одустане од надметања, и на тај начин једноставно спречи штету коју наводи да је претрпео услед потребе реновирања купљеног стана. Као што и прва јавна продаја није реализована, јер је тужилац као купац своју обавезу уплате цене није испунио у остављеном року, како произлази из резултата доказног поступка. Због тога, иако се жалбом правилно указује да раније важећим Законом о извршењу који се у овом случају примењује, није била изричито искључена објективна одговорност Републике Србије за рад јавног извршитеља као што је то случај са сада важећим истоименим законом, тужена држава не може бити одговорна за штету према тужиоцу, који је предајом постао власник непокретности у виђеном стању, што значи са већ насталим оштећењима, па самим није лице које је штету претрпело.

Како се ни осталим некоментарисаним жалбеним наводима не доводи у сумњу правилност и законитост ожалбене одлуке, код заузетог правног становишта другостепеног суда, побијана пресуда је потврђена, на основу одредбе члана 390 ЗПП.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредаба члана 153 и 154 ЗПП и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Председник већа-судија
Иван Негић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић